

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาหรือสถาบันอุดมศึกษา เป็นสถาบันหนึ่งที่มีความสำคัญต่อความเจริญก้าวหน้าของประเทศ เนื่องจากสถาบันอุดมศึกษาเป็นแหล่งวิชาการอันยิ่งใหญ่ที่ประกอบด้วยผู้รู้และผู้เชี่ยวชาญสาขาวิชาต่าง ๆ มากมาย ในอันที่จะช่วยฝึกอบรมและสั่งสอนเยาวชนชนของชาติ ให้เป็นพลเมืองดีมีความรู้และความสามารถที่จะนำความรู้นั้นไปประกอบอาชีพตามควรแก่อัตภาพ และตามความต้องการของประเทศ ดังที่ ชัยพร วิชชาวุธ (2530) กล่าวว่า สถาบันอุดมศึกษาเป็นสถาบันที่มีหน้าที่หลักในการสร้างสรรค์และส่งเสริมความก้าวหน้าทางวิชาการแก่สังคม โดยให้บริการแก่สังคมในด้านการผลิตบัณฑิต การวิจัยค้นคว้า และการบริการชุมชน โดยเฉพาะที่สำคัญที่สุด คือ การผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ มีความรู้ความสามารถ มีคุณธรรม มีคุณภาพในการทำงานและมีคุณภาพของชีวิต

กรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ เป็นหน่วยงานหนึ่งที่ได้รับผิดชอบในการผลิตและฝึกอบรมบัณฑิตในระดับอุดมศึกษาโดยมีวิทยาลัยครูในสังกัด 36 แห่ง กระจายอยู่ตามจังหวัดต่าง ๆ ทุกภาคของประเทศ วิทยาลัยครูทั้ง 36 แห่งนี้มีฐานะเป็นสถาบันอุดมศึกษาตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ. 2518 ซึ่งในปัจจุบันวิทยาลัยครูได้จัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2527 มาตรา 5 ที่ระบุว่า "ให้วิทยาลัยครูเป็นสถาบันการศึกษาและวิจัย มีวัตถุประสงค์ในการให้การศึกษาระดับปริญญาตรี ทำการวิจัย ส่งเสริมวิถึฐานะของครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และให้บริการทางวิชาการแก่สังคม" (พระราชบัญญัติวิทยาลัยครู, 2527) ภาระหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ทำให้วิทยาลัยครูซึ่งเดิมจัดการศึกษาสาขาวิชาชั้นครูสาขาเดียว สามารถจัดการศึกษาสาขาวิชาอื่นได้ ดังนั้น ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2528 เป็นต้นมา วิทยาลัยครูจึงสามารถ

จัดการศึกษาได้ทั้งสิ้นรวม 3 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาการศึกษาหรือสาขาวิชาชีพครู สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ และสาขาวิชาศิลปศาสตร์ ซึ่งวิทยาลัยครูทั้ง 36 แห่ง ก็ได้จัดการศึกษาทั้งในภาคปกติและภาคนอกเวลาควบคู่กันไป

การจัดการศึกษาภาคนอกเวลานั้นได้จัดขึ้นในปี พ.ศ. 2528 โดยเรียกชื่อว่าโครงการการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ หรือที่นิยมเรียกกันย่อ ๆ ว่า "โครงการ กศ.บป." โครงการนี้นับได้ว่าเป็นการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนรูปแบบหนึ่ง เนื่องจากเป็นการศึกษาต่อเนื่องที่กรมการฝึกหัดครูจัดขึ้นเพื่อเพิ่มพูนความรู้ให้แก่ผู้ปฏิบัติงานแล้ว ไม่ว่าจะเป็นครู อาจารย์ หรือผู้ที่ประกอบอาชีพอื่น ๆ ทั้งสังกัดภาครัฐบาลและเอกชน เพื่อเป็นการสนองตอบแก่ผู้ที่ขาดโอกาสในการศึกษา หรือต้องการที่จะศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ตลอดจนเพื่อเป็นการหาประสบการณ์ใหม่ ๆ ที่จะนำเอาไปพัฒนาการงานในหน้าที่ที่รับผิดชอบให้ก้าวหน้ามีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นไปอีก (กรมการฝึกหัดครู, 2534) ดังที่ สายหยุด จำปาทอง (2531) ได้กล่าวถึงโครงการการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการไว้ว่า เป็นการจัดการศึกษาที่ส่งเสริมการศึกษาตลอดชีวิต (Lifelong Education) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มพูนสมรรถภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากรประจำการให้สนองความต้องการของหน่วยงานผู้ใช้บุคลากร และมีส่วนในการพัฒนาชุมชน เพื่อเพิ่มพูนวิทยฐานะแก่บุคลากรประจำการให้สูงขึ้น เพื่อให้บริการทางการศึกษาแก่บุคลากรประจำการในท้องถิ่นอย่างเสมอภาค เพื่อนำนวัตกรรมทางการศึกษามาใช้ให้เกิดประสิทธิภาพและคุณภาพในการเรียนการสอน ตลอดจนเพื่อระดมสรรพกำลังและทรัพยากรในท้องถิ่นมาใช้ในการเพิ่มพูนสมรรถภาพและวิทยฐานะของบุคลากรประจำการให้มากที่สุด

โครงการการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการนี้ นับได้ว่าเป็นโครงการการศึกษาต่อเนื่องที่ได้รับความสนใจจากบุคคลทั่ว ๆ ไปเป็นอย่างมาก เพราะตั้งแต่เริ่มดำเนินการในปี พ.ศ. 2528 จนถึงปี พ.ศ. 2535 ได้มีการจัดการศึกษาและฝึกอบรมให้แก่บุคลากรประจำการไปแล้วไม่น้อยกว่า 90,000 คน (กรมการฝึกหัดครู, กองแผนงาน, 2535) โดยมีหลักสูตรรายวิชาในสาขาต่าง ๆ ทั้งในระดับปริญญาตรี อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรที่เน้นในการประกอบอาชีพให้ตรงตามความต้องการของท้องถิ่น มีการปรับปรุงวิธีการให้การศึกษาให้เหมาะสมคือ มีทั้งการเรียนระบบ

เข้าชั้นเรียน และระบบไม่เข้าชั้นเรียน ทั้งนี้การจัดและดำเนินการต่าง ๆ จะแตกต่างกันไปตามความเหมาะสมกับสภาพของสหวิทยาลัย (กรมการฝึกหัดครู, กองคลัง, 2534)

สหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์เป็นสหวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจำนวน 8 สหวิทยาลัยสังกัดกรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งประกอบด้วยวิทยาลัยครูทั้งหมด 6 แห่ง ได้แก่ วิทยาลัยครูจันทระเกษม วิทยาลัยครูธนบุรี วิทยาลัยครูพระนคร วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา วิทยาลัยครูสวนดุสิต และวิทยาลัยครูสวนสุนันทา (บุญชู นาถวงษ์, 2529) สหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์มีความแตกต่างไปจากสหวิทยาลัยอื่น ๆ เพราะอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครอันเป็นเขตที่มีความเจริญรุ่งเรืองเรื่องทั้งด้านการศึกษา สังคม เศรษฐกิจ การเมือง และที่สำคัญมีประชากรบริเวณการศึกษามากที่สุดด้วย (มณฑล วรรณทอง, 2534) การจัดโครงการการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการในสหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์จึงมีมากมายหลายสาขาวิชาด้วยกัน และการที่ต้องจัดการศึกษาให้กับคนเป็นจำนวนมากและหลากหลายสาขาวิชานี้เอง จึงทำให้น่าเป็นห่วงว่าจะมีวิธีการดำเนินงานอย่างไร ที่จะทำให้โครงการการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งในเรื่องนี้กรมการฝึกหัดครูและสหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ต่างก็ตระหนักถึงความสำคัญเป็นอย่างดี จึงได้มีการจัดประชุมสัมมนาผู้บริหาร เพื่อสรุปผลการดำเนินงานและปัญหาต่าง ๆ ในโครงการการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการตลอดมา จากผลการประชุมสัมมนาประจำปี พ.ศ. 2534 พบว่า คุณภาพการจัดการเรียนการสอนยังไม่อยู่ในระดับที่น่าพึงพอใจ ผู้เรียนยังไม่สามารถพัฒนาศักยภาพของตนเองได้อย่างเต็มที่ อันเป็นผลสืบเนื่องมาจากปัญหาสำคัญด้านต่าง ๆ ดังนี้คือ ปัญหาด้านอาคารสถานที่ ปัญหาด้านการเรียนการสอน ปัญหาด้านการบริหาร ปัญหาด้านการบริการ และปัญหาด้านเนื้อหาและหลักสูตร (กรมการฝึกหัดครู, กองส่งเสริมวิทยฐานะครู, 2534) ซึ่งปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ก็คือปัญหาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางการศึกษานั้นเอง

โดยทั่ว ๆ ไปนั้นเป็นที่ทราบกันดีแล้วว่า สภาพแวดล้อมมีอิทธิพลต่อชีวิตความเป็นอยู่ตลอดจนพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของมนุษย์เป็นอย่างมาก ในทำนองเดียวกัน สภาพแวดล้อมทางการศึกษาในวิทยาลัยครูก็ย่อมต้องมีอิทธิพลต่อชีวิตความเป็นอยู่

และพัฒนาการทุกด้านของนักศึกษา เนื่องจากตลอดเวลาที่นักศึกษาอยู่ในวิทยาลัย นักศึกษาจะต้องเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมทางการศึกษาในวิทยาลัย ตั้งแต่ อาคารเรียน สภาพห้องเรียน บริเวณวิทยาลัย กฎเกณฑ์ข้อบังคับ ระเบียบวินัยของ วิทยาลัย การบริหารงานของวิทยาลัย หลักสูตร บรรยากาศในการเรียนการสอน ตลอดจนการให้บริการด้านต่าง ๆ ของวิทยาลัย สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะมีอิทธิพล หล่อหลอมจิตใจของนักศึกษาทั้งในด้านระเบียบวินัย ค่านิยม และการใช้ชีวิตร่วมกัน ดังที่ สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ และคณะ (2527) บรรจง ชูสกุลชาติ (2530) และ โทวิท วรพิพัฒน์ (2531) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของสภาพแวดล้อม ทางการศึกษาไว้ว่า สภาพแวดล้อมทางการศึกษามีอิทธิพลต่อชีวิตความเป็นอยู่ และ พัฒนาการทุกด้านของมวลสมาชิกในสถานศึกษานั้น ๆ โดยเฉพาะนักเรียน นักศึกษา ก่อให้เกิดความรักความภูมิใจในสถาบัน และส่งผลให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ มากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ อรรถพร คุณพันธ์ (2521) และดุสิต คงตระกูล (2526) ที่ให้ความเห็นว่า การที่นักศึกษาแต่ละคนจะประสบผลสำเร็จทั้งด้านการศึกษาและ พัฒนาการด้านต่าง ๆ นั้น สภาพแวดล้อมทางการศึกษาของสถานศึกษามีส่วนเกี่ยวข้อง อยู่เป็นอย่างมาก นักศึกษาบางคนอาจจะไม่สามารถเรียนได้ในสภาพแวดล้อมทาง การศึกษาของสถานศึกษาแบบหนึ่ง แต่อาจจะประสบความสำเร็จในการเรียนได้ใน สภาพแวดล้อมทางการศึกษาอีกแบบหนึ่ง ซึ่งการจัดสภาพแวดล้อมทางการศึกษาที่ดีจะ ช่วยให้นักศึกษามีความสุข ได้รับความสะดวก ปราศจากความกังวล สามารถศึกษา ได้อย่างเต็มที่ และช่วยสร้างลักษณะนิสัย รวมทั้งช่วยสร้างค่านิยมที่ถูกต้องให้เกิดขึ้น กับนักศึกษา โดยเฉพาะทางด้านจริยธรรม คุณธรรม อันจะก่อให้เกิดวินัยในตนเอง

จากสภาพปัญหาในการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการในสหวิทยาลัย รัตนโกสินทร์และความสำคัญของสภาพแวดล้อมทางการศึกษาดังกล่าว จึงน่าจะได้มีการปรับปรุงสภาพแวดล้อมทางการศึกษาภายในสหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ เพื่อให้เกิด ประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน ซึ่งถึงแม้ว่าในปัจจุบันจะได้มีการสรุปผลการดำเนินงาน ของโครงการการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการเป็นประจำทุกปี แต่การสรุปผล การดำเนินงานของโครงการการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการนี้ก็เพียงความ คิดเห็นในระดับผู้บริหารเท่านั้น ซึ่งก็อาจจะแตกต่างไปจากความคิดเห็นของอาจารย์ ผู้สอน และนักศึกษา และเนื่องจากอาจารย์และนักศึกษาก็เป็นองค์ประกอบที่สำคัญ

อย่างหนึ่งของโครงการด้วย การศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และ นักศึกษาจึงเป็นแนวทางที่ดีที่จะช่วยให้ได้ข้อมูลอันเป็นแนวทางในการจัดสภาพแวดล้อมทางการศึกษาที่เหมาะสมสำหรับโครงการการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการต่อไป

ผู้วิจัยในฐานะบุคลากรของกรมการฝึกหัดครู ผู้มีหน้าที่เกี่ยวกับการพัฒนา และส่งเสริมวิทยฐานะของบุคลากรประจำการ จึงสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาโครงการการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางการศึกษาในวิทยาลัยครู สหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ โดยมุ่งศึกษาในขอบข่ายของสภาพแวดล้อมทางการศึกษา 5 ด้าน ตามลักษณะปัญหาซึ่งสรุปจากผลการดำเนินงานของโครงการการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการโดยผู้บริหาดังนี้คือ ด้านกายภาพ ด้านการเรียนการสอน ด้านการบริหาร ด้านการบริการและด้านเนื้อหาและหลักสูตร เพื่อศึกษาว่า ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา มีทัศนะต่อสภาพแวดล้อมทางการศึกษาในวิทยาลัยครู สหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์เหมือนกันหรือแตกต่างกันอย่างไรบ้าง เพื่อนำผลการวิจัยไปเป็นแนวทางประกอบการวางแผนพัฒนาสภาพแวดล้อมทางการศึกษาในวิทยาลัยครู สหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ ให้เอื้ออำนวยต่อการพัฒนานักศึกษาให้มีศักยภาพถึงขีดสูงสุด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาโครงการการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางการศึกษาในวิทยาลัยครู สหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ 5 ด้าน คือ ด้านกายภาพ ด้านการเรียนการสอน ด้านการบริหาร ด้านการบริการ และด้านเนื้อหาและหลักสูตร จำแนกตามวิทยาลัยครูและโดยส่วนรวม
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาโครงการการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางการศึกษาในวิทยาลัยครู สหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ 5 ด้าน คือ ด้านกายภาพ ด้านการเรียนการสอน ด้านการบริหาร ด้านการบริการ และด้านเนื้อหาและหลักสูตร

สมมติฐานของการวิจัย

1. ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาโครงการ การศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางการศึกษาใน วิทยาลัยครู สหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับปานกลางขึ้นไป
2. ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์โครงการการศึกษาสำหรับ บุคลากรประจำการ เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางการศึกษาในวิทยาลัยครู สหวิทยาลัย รัตนโกสินทร์ทั้ง 5 ด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ความคิดเห็นของผู้บริหารและนักศึกษาโครงการการศึกษาสำหรับ บุคลากรประจำการ เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางการศึกษาในวิทยาลัยครู สหวิทยาลัย รัตนโกสินทร์ทั้ง 5 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาโครงการการศึกษาสำหรับ บุคลากรประจำการ เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางการศึกษาในวิทยาลัยครู สหวิทยาลัย รัตนโกสินทร์ทั้ง 5 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และ นักศึกษาโครงการการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทาง การศึกษาในวิทยาลัยครู สหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ 5 ด้าน คือ ด้านกายภาพ ด้าน การเรียนการสอน ด้านการบริหาร ด้านการบริการ และด้านเนื้อหาและหลักสูตร
2. ศึกษาเฉพาะความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา โครงการการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการในวิทยาลัยครู สหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ ในภาคปลาย ปีการศึกษา 2535
3. ตัวแปรที่วิจัยมีดังนี้
 - 3.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ได้แก่
 - 3.1.1 ผู้บริหาร ได้แก่ อธิการ รองอธิการ หัวหน้าคณะ วิชา และหัวหน้าภาควิชาในวิทยาลัยครู สหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ ในภาคปลาย ปีการศึกษา 2535

3.1.2 อาจารย์ ได้แก่ อาจารย์ผู้สอนรายวิชาต่าง ๆ ของโครงการการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการในวิทยาลัยครู สหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ ในภาคปลาย ปีการศึกษา 2535

3.1.3 นักศึกษา ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี โครงการการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการในวิทยาลัยครู สหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคปลาย ปีการศึกษา 2535

3.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาโครงการการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางการศึกษาในวิทยาลัยครู สหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ 5 ด้าน คือ ด้านกายภาพ ด้านการเรียนการสอน ด้านการบริหาร ด้านการบริการ และด้านเนื้อหาและหลักสูตร

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

สภาพแวดล้อมทางการศึกษา หมายถึง สภาพการณ์และลักษณะต่าง ๆ ภายในวิทยาลัยครูจันทระเกษม วิทยาลัยครูธนบุรี วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา วิทยาลัยครูพระนคร วิทยาลัยครูสวนดุสิต และวิทยาลัยครูสวนสุนันทา ที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้และพัฒนาการของนักศึกษา ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยแบ่งสภาพแวดล้อมทางการศึกษาออกเป็น 5 ด้าน คือ

1. ด้านกายภาพ หมายถึง สภาพเกี่ยวกับอาคารสถานที่ภายในวิทยาลัยครู เช่น ห้องเรียน ห้องพัก ห้องปฏิบัติการ เครื่องมือเครื่องใช้ในห้องปฏิบัติการ ฯลฯ
2. ด้านการเรียนการสอน หมายถึง บรรยากาศในการเรียนการสอน กิจกรรมการเรียนการสอน วิธีสอน และการวัดผล
3. ด้านการบริหาร หมายถึง การดำเนินงานด้านการบริหารของวิทยาลัยครู รวมทั้งนโยบาย กฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับที่มีผลบังคับใช้กับนักศึกษา
4. ด้านการบริการ หมายถึง สภาพการณ์ต่าง ๆ ที่จัดให้นักศึกษาได้รับความสะดวก ปลอดภัย และความสบาย เช่น บริการแนะแนว บริการสุขภาพ บริการถ่ายเอกสาร ฯลฯ

5. ด้านเนื้อหาและหลักสูตร หมายถึง จุดมุ่งหมายของหลักสูตร สภาพโครงสร้างของหลักสูตร การจัดชุดรายวิชา ความเหมาะสมของเนื้อหาและหลักสูตร ตลอดจนการเทียบโอนรายวิชาต่าง ๆ

สหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ หมายถึง วิทยาลัยครูในกรุงเทพมหานครทั้งหมด 6 แห่ง ได้แก่ วิทยาลัยครูจันทระเกษม วิทยาลัยครูธนบุรี วิทยาลัยครูพระนคร วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา วิทยาลัยครูสวนดุสิต และวิทยาลัยครูสวนสุนันทา

โครงการการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ หมายถึง โครงการการศึกษาต่อเนื่องที่สภาการฝึกหัดครูออกระเบียบให้วิทยาลัยครูจัดขึ้น สำหรับผู้ที่มีงานทำแล้ว และต้องการจะศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ตลอดจนการหาประสบการณ์ใหม่ ๆ เพื่อนำเอาไปพัฒนาการงานในหน้าที่ที่รับผิดชอบให้ก้าวหน้ามีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นไปอีก โดยเรียกย่อ ๆ ว่า "โครงการ กศ.บป."

ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึก หรือความเชื่อของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาที่มีต่อสภาพแวดล้อมทางการศึกษาในวิทยาลัยครู สหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์

ผู้บริหาร หมายถึง อธิการ รองอธิการ หัวหน้าคณะวิชา และหัวหน้าภาควิชาในวิทยาลัยครู สหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ ในภาคปลาย ปีการศึกษา 2535

อาจารย์ หมายถึง อาจารย์ผู้สอนรายวิชาต่างๆ ของโครงการการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการในวิทยาลัยครู สหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ ในภาคปลาย ปีการศึกษา 2535

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาระดับปริญญาตรี โครงการการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการในวิทยาลัยครู สหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคปลาย ปีการศึกษา 2535

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้รับทราบความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาโครงการการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางการศึกษาในวิทยาลัยครู สหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์
2. เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางการศึกษาในวิทยาลัยครู สหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ให้ดียิ่งขึ้น
3. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับการวิจัยเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางการศึกษาในวิทยาลัยครูหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ ต่อไป

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย